

Uitspraak nr. 94 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "ongeval tijdens rolstoel-taxivervoer"

Betreft: AVB-verzekering/wa-motorrijtuigverzekering

Partijen: Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen partijen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Een chauffeur in dienst van het taxivervoerbedrijf X, kreeg opdracht om een invalide vrouw in een rolstoel te vervoeren naar het bejaardentehuis. Daarvoor werd gebruik gemaakt van een speciaal voor rolstoelvervoer bestemde taxibus. Bij het bejaardentehuis aangekomen werd de taxibus op het hellende gedeelte van de oprit nabij de ingang geparkeerd, omdat de taxibus, gezien de aanwezige overkapping, te hoog bleek om precies voor de ingang te parkeren. De chauffeur is vervolgens uitgestapt waarna door hem de rijplaten van de taxibus werden uitgeklat.

Tijdens het door de chauffeur achterwaarts uitrijden uit de taxibus van de in de rolstoel gezeten invalide vrouw, zijn halverwege de rijplaten de voorwielen van haar rolstoel omgezwenkt waardoor de rolstoel plotseling naar links kantelde en de vrouw uit haar rolstoel is gegleden en op straat terecht is gekomen.

Het taxivervoerbedrijf is voor de gevolgen van het aan de vrouw overkomen ongeval aansprakelijk gesteld.

X heeft een AVB-verzekering bij verzekeraar A en voor de taxibus is een wa-motorrijtuigverzekering gesloten bij verzekeraar B.

Partijen verschillen van mening over de vraag wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt verzekeraar A onder meer:

"De taxichauffeur, werkzaam bij taxicentrale X, heeft een beoordelingsfout gemaakt bij het "uitrollen" van de rolstoel uit het motorrijtuig waarin gelaedeerde werd vervoerd, hetgeen heeft geleid tot deze letselschade.

Verzekeraar B stelt zich op het standpunt dat hier sprake is van een zogenaamd "laad- en losrisico". De motivatie van verzekeraar B daartoe is dat "een rolstoel uit de auto werd gereden".

Bovenstaande stelling wordt onzerzijds niet onderschreven.

Onze polisvoorwaarden A.V.B. sluiten in zijn algemeenheid uit schaden die verband houden met het gebruiken of besturen van motorrijtuigen. De polisvoorwaarden bepalen echter onder Rubriek laden/lossen dat "schade veroorzaakt met of door zaken die worden geladen op of gelost van een motorrijtuig" wel in dekking zijn inbegrepen.

Vervolg 98UIT/5068 - 2

Wij kunnen echter noch taalkundig, noch juridisch een negentig jarige als een "zaak" zien. Wij gaan ervan uit dat de zogenaamde "Wamstrik" gelijk met de tekst "veroorzaakt met of door een motorrijtuig" in de polisvoorwaarden van verzekeraar B, rubriek Aansprakelijkheid, zijn opgenomen.

Verder lijkt ons artikel 1142 van boek 8 BW van belang. Dit artikel bepaalt dat vervoer over de weg van personen niet slechts omvat de tijd dat de passagiers zich aan boord van het motorrijtuig bevinden terwijl dit zich op de weg bevindt, maar tevens de tijd omvat van zijn (haar) in-uitstappen.

Naar onze mening strekt de werking van boek 8 BW zich ook uit over de aansprakelijkheid zoals begrepen in de dekking van de polisvoorwaarden Motorrijtuigen, rubriek Aansprakelijkheid."

In zijn memorie van antwoord stelt verzekeraar B onder meer:

"In de memorie van eis stelt verzekeraar A dat de chauffeur van de taxibus een beoordelingsfout heeft gemaakt bij het "uitrollen" van de rolstoel uit het motorrijtuig en dat deze beoordelingsfout heeft geleid tot letselschade van de in de rolstoel gezeten wederpartij.

Ook indien verzekeraar A geacht kan worden aannemelijk te hebben gemaakt dat de beoordelingsfout van de chauffeur van de taxibus werd gemaakt op het moment dat hij de rolstoel - halverwege - van de oprijplaat van de taxibus had gereden, dan nog menen wij dat niet gesproken kan worden van een in het verkeersrisico gelegen beoordelingsfout van de bestuurder van het motorrijtuig.

De mening van verzekeraar A dat het niet op de juiste plaats tot stilstand brengen van de taxibus, is aan te merken als een verkeersrisico, kunnen wij onder de hiervoor vermelde feiten en omstandigheden geenszins onderschrijven. Immers, de gebeurtenis vond plaats nadat de taxibus buiten het verkeer en veilig tot stilstand was gebracht. De enkele omstandigheid dat zulks was geschied op de helling voor het bejaardentehuis, staat daaraan niet in de weg.

Op het moment dat de gebeurtenis zich voordeed, was de taxibus niet als motorrijtuig in gebruik en het de helling optrekken dan wel de taxibus uitrollen van de rolstoel kan dan ook niet aangemerkt worden als een risico dat specifiek verband houdt met het gebruiken of besturen van motorrijtuigen.

De veronderstelling van verzekeraar A dat onder de bij ons gesloten motorrijtuigverzekering de aansprakelijkheid voor schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig gedekt is, is op zichzelf beschouwd juist. Echter, het oorzakelijk verband daarmee, op het moment dat de gebeurtenis zich voordeed, is ook in het kader van een redelijke uitleg niet gegeven.

De veronderstelling van verzekeraar A dat (artikel 1142 van) boek 8 BW zich ook uitstrekt over de bij ons gesloten polis van motorrijtuigverzekering, is niet relevant in die zin dat boek 8 BW onder meer de aansprakelijkheid van de wegvervoerder regelt. In boek 8 BW wordt uitdrukkelijk niet gesteld dat iedere aldaar omschreven aansprakelijkheid geacht wordt specifiek verband te houden met het gebruiken of besturen van een motorrijtuig.

Relevanter lijkt ons met betrekking tot boek 8 BW hetgeen daaromtrent in de brief van 11 juni 1997 van de kant van de advocaat van X wordt opgemerkt. X heeft begrepen dat haar burgerrechtelijke aansprakelijkheid dienaangaande verzekerd is bij verzekeraar A onder de AVB-verzekering."

Overwegingen van de commissie

Dit geschil is als samenloopgeskil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2 lid 2 van haar reglement op grond waarvan de commissie dit geschil in behandeling neemt.

De commissie stelt vast dat tussen partijen geen verschil van mening bestaat over de aansprakelijkheid van de chauffeur voor het door hem veroorzaakte ongeval, zodat uitsluitend de vraag dient te worden beantwoord welke polis hiervoor dekking biedt.

De commissie stelt vast dat op de wa-motorrijtuigverzekering van verzekeraar B krachtens artikel p is gedekt: "Aansprakelijkheid wegens schade veroorzaakt bij het laden of lossen van zaken op/in of van/uit het motorrijtuig, voorzover deze niet wordt gedekt door een andere verzekering."

De commissie is van oordeel dat het uit de auto rijden van een rolstoel met daarin een passagier, die geen invloed uitoefent op die handeling en aldus volledig afhankelijk is van degene die de rolstoel voortbeweegt, gelijk te stellen is met een situatie als voorzien in vorenvermeld artikel p, zodat de motorrijtuigverzekering voor de veroorzaakte schade dekking behoort te bieden, met dien verstande dat deze dekking subsidiair van aard is, hetgeen blijkt uit het laatste gedeelte van het reeds eerder geciteerde artikel p.

De commissie stelt vast dat de AVB-verzekering van verzekeraar A krachtens het bepaalde in artikel q het laad- losrisico verzekert en dat de aansprakelijkheid is gedekt voor schade veroorzaakt met of door zaken die worden geladen of gelost van een motorrijtuig. De commissie is van mening dat wanneer schade wordt veroorzaakt bij het op de geschetste wijze uit de auto rijden van een rolstoel met daarin de invalide vrouw, een redelijke toepassing van deze bepaling meebrengt dat de aansprakelijkheid hiervoor onder deze dekkingsomschrijving is begrepen.

De commissie komt dan ook tot de conclusie dat de AVB-polis de aansprakelijkheid dekt voor de veroorzaakte schade en dat deze dekking primair van aard is, aangezien de in artikel q opgenomen subsidiairstelling ten aanzien van een verzekerde in de zin van de Wettelijke Aansprakelijkheid Motorrijtuigen geen betrekking heeft op de in artikel q geboden dekking.

Met betrekking tot hetgeen partijen hebben aangevoerd in het kader van 8:1142 BW, merkt de commissie op dat deze bepaling voor de beoordeling van de vraag welke polis de aansprakelijkheid van de chauffeur voor de onderhavige schade dekt van generlei invloed is, daar deze bepaling slechts aangeeft gedurende welke periode de overeenkomst van personenvervoer in de zin van artikel 8:1140 BW zich uitstrekt, hetgeen uitsluitend van belang is voor de afbakening van de aansprakelijkheidsperiode en de toepasselijkheid van de bepalingen van Boek 8 Titel 13 afdeling 3.

In casu staat de aansprakelijkheid vast en behoeft niet te worden vastgesteld op welke basis de aansprakelijkheid dient te worden beoordeeld, maar is de taak van de commissie beperkt tot de beoordeling van de vraag welke polis voor deze aansprakelijkheid dekking behoort te bieden.

Conclusie

De commissie concludeert dat de veroorzaakte schade zowel onder de AVB-verzekering van verzekeraar A als onder de wa-motorrijtuigverzekering van verzekeraar B valt. De dekking van verzekeraar B is echter secundair van aard.

Vervolg 98UIT/5068 - 4

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend ter verkrijging van een bindend advies. De commissie geeft als bindend advies dat verzekeraar A dekking zal dienen te verlenen.

Aldus is beslist op 30 juli 1998 door mr D.F. Richters, mr S.A.M. Brugman, mr M.M.C.J.M. de Nerée tot Babberich en mr P.P. Roerink, leden van de Verbondscommissie Samenloop, in tegenwoordigheid van mw. mr W.H. Quaedvlieg-Meijer, secretaris

De voorzitter

De secretaris

mr D.F. Richters

mr. W.H. Quaedvlieg-Meijer